

Νικόλαος Π. Μπρατσιώτης: Ο Καθηγητής, ο Δάσκαλος, ο Άνθρωπος

/ [Γνώμες](#)



Για την αιωνιότητα, που τόσο παθιασμένα ποθούσε, ξεκίνησε την 1^η Μαρτίου 2023 ο Ομότιμος Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών Νικόλαος Μπρατσιώτης, αφού πρώτα κατέθεσε με απόλυτη συνέπεια και εξαιρετική επιμέλεια πολλούς κόπους και ιδρώτες θυσίας και προσφοράς, διανύοντας με κάθε διάκριση και ταπείνωση, παρά τη μεγαλοσύνη του, το στάδιο των αρετών.

- γράφει ο [Απόστολος Νικολαΐδης, Ομ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών, Πρόεδρος Ινστιτούτου «Άγιος Μάξιμος ο Γραικός»](#)

Ο Νικόλαος Μπρατσιώτης διαχειρίστηκε με θαυμαστή επιτυχία το χάρισμα της ευγενούς καταγωγής του: Ευτύχησε να είναι γιος του Παναγιώτη Μπρατσιώτη, Καθηγητή και Πρύτανη της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, και ανεψιός του κορυφαίου Θεολόγου και Καθηγητή του ιδίου Πανεπιστημίου

Παναγιώτη Τρεμπέλα.

Ωστόσο φρόντισε με τη βιωτή του να υπάρχει αυτός για εκείνους και όχι εκείνοι γι' αυτόν. Δεν γνώρισα στη ζωή μου άλλον, που να σέβεται, να τιμά και να προβάλλει τον πατέρα του, όσο ο Νικόλαος Μπρατσιώτης.

Η ευγενική καταγωγή και ανατροφή του Νικολάου Μπρατσιώτη δεν χρησιμοποιήθηκε ποτέ για ίδιον όφελος αλλά για να είναι χρήσιμος και αναλώσιμος για τους άλλους. Ο Νικόλαος Μπρατσιώτης ήταν ένας άρχοντας στη σκέψη, στα λόγια και στη δράση. Έδινε απλόχερα αλλά με τα χέρια κλειστά για να μη παίρνει. Τιμούσε υπέρμετρα όχι μόνο τους συναδέλφους και συνεργάτες του αλλά κάθε συνομιλητή του όσο μικρός και ασήμαντος και να ήταν.

Ήξερε να στέκεται τόσο ψηλά όσο να μη δυσκολεύεται κάποιος να τον φτάσει. Τα λόγια και οι πράξεις του μαρτυρούσαν τον πλούσιο σε αισθήματα και αξίες ψυχικό του κόσμο. Ήταν ο θεολόγος της ευγένειας και ο ευγενής της Θεολογίας.

Ο Νικόλαος Μπρατσιώτης ήταν οπαδός της ποιότητας και επιφυλακτικός στην ποσότητα. Συχνά έλεγε: Μέγα βιβλίο μέγα λάθος. Ο ίδιος, μολονότι κατείχε με εξαίρετη επάρκεια τον επιστημονικό γνωστικό του χώρο, εκείνον της Παλαιάς Διαθήκης με ειδίκευση στην Βιβλική Ιστορία και Βιβλική Θεολογία, δεν είχε την πλούσια εργογραφική παραγωγή του Πατέρα και Θείου του.

Ωστόσο οι πρωτότυπες και τεκμηριωμένες επιστημονικά ερευνητικές του απόψεις κοσμούν μέσω των ξένων δημοσιεύσεων κορυφαία θεολογικά και γλωσσικά λεξικά, σημεία αναφοράς της σύγχρονης Βιβλικής Επιστήμης. Ιδιαίτερη απήχηση στον επιστημονικό κόσμο έχει το έργο του για την Ανθρωπολογία της Παλαιάς Διαθήκης, που άνοιξε ορίζοντες όχι μόνο στην Θεολογική Ανθρωπολογία αλλά και τις σύγχρονες ανθρωπολογικές επιστήμες, όπως για παράδειγμα η Βιοηθική.

Κατά κοινή Ομολογία ο Νικόλαος Μπρατσιώτης ήταν ο κατεξοχήν ταλαντούχος δάσκαλος. Δεν δίδασκε μόνο με το λόγο αλλά και με το εκπληκτικό ύφος, εμβαπτισμένα και τα δύο στο γνήσιο ορθόδοξο χριστιανικό ήθος του. Η διδασκαλία του, ακόμα και όταν είχε τη μορφή του μονολόγου, προκαλούσε την αναγκαία για τη μάθηση διαδραστικότητα, που δεν διευκόλυνε απλά την απόκτηση της αναγκαίας θεωρητικής γνώσης αλλά και τη μέθεξη στο μυστήριο της βαθύτερης θεολογικής παιδείας.

Με άλλα λόγια η διδασκαλία του Καθηγητή Νικολάου Μπρατσιώτη συνδύαζε με άριστο τρόπο την Εκπαίδευση με την Παιδεία. Ήταν ο δάσκαλος που δεν έκανε

απλά το καθήκον του ως πανεπιστημιακός, αλλά κοινωνούσε με τον κάθε φοιτητή χωριστά, παρά την απόσταση έδρας και καθισμάτων. Αυτή είναι η αιτία για το αδιαχώρητο στο αμφιθέατρο, αλλά και την ενεργοποίηση του μνημειώδους χαρίσματος, να θυμάται ακόμη και μετά από δεκαετίες όχι απλά τα πρόσωπα χιλιάδων φοιτητών αλλά και σχετικές παρουσίες και απουσίες τους από τις παραδόσεις.

Η δράση και προσφορά του Νικολάου Μπρατσιώτη δεν περιορίστηκε στα Πανεπιστημιακά Αμφιθέατρα αλλά ξεχύθηκε στην κοινωνική πραγματικότητα. Από το 1975 ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Αντικαρκινικού Ινστιτούτου.

Κυρίως όμως αφιέρωσε τη ζωή του στην αναδιοργάνωση της παλαιάφατης Εταιρείας των Φίλων του Λαού, επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον του στο Λαϊκό Πανεπιστήμιό της, ένα πραγματικό Πανεπιστήμιο με μαθήματα σχεδόν όλων των γνωστικών κλάδων, διδακτικό προσωπικό εξειδικευμένους δόκιμους και καταξιωμένους ακαδημαϊκούς διδασκάλους, και αφιερωμένο στη διά βίου μάθηση με υπόβαθρο την ελληνοχριστιανική Παράδοση, από το οποίο πέρασαν δεκάδες χιλιάδες σπουδαστών.

Το εντυπωσιακό για τις ημέρες μας είναι ότι η ολόθυμη και ολοκληρωτική αφιέρωση στην Εταιρεία δεν εξαντλήθηκε στην πνευματική προσφορά, την μυσταγωγική και ελκυστική διδασκαλία και την χαρισματική διοίκηση, αλλά επεκτάθηκε και περιέλαβε και την υλική υποστήριξη, αφού μεγάλο μέρος της περιουσίας του χάρισε στην Εταιρεία για την κάλυψη αναγκών σε καιρούς κρίσης.

Μια και αναφέραμε τις κρίσεις, λίγους ανθρώπους γνώρισα στη ζωή μου που είχαν τόσο δυνατή πίστη στην πρόνοια του Θεού όσο ο Νικόλαος Μπρατσιώτης. Το «έχει ο Θεός» με το δάκτυλο να δείχνει τον ουρανό ήταν η σταθερή του απάντηση όταν στην Εταιρεία διαπιστώναμε οικονομικά αδιέξοδα.

Παρά το μεγάλο όνομα, την τεράστια ακαδημαϊκή, εκκλησιαστική και κοινωνική προσφορά, αλλά και τις άπειρες γνωριμίες, ο Νικόλαος Μπρατσιώτης ήταν οπαδός του «λάθε βιώσας» των Επικούρων και των σπουδαίων αγίων της Εκκλησίας μας. Φρόντισε επίμονα και κάθε τρόπο να σβήσει τα ίχνη της παρουσίας του σ' αυτόν τον κόσμο παρά την λαμπρή σταδιοδρομία του. Ακόμη και το θάνατό του θέλησε να μας τον αποκρύψει.

Πουθενά η είδηση του θανάτου, όταν η διαδικτυακή πληροφόρηση δεν αφήνει και την παραμικρή σκιά χωρίς δημοσιότητα. Δείγμα της μεγαλοσύνης και της αξίας του ανθρώπου του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι δεν πεθαίνουν έστω και αν πεθαίνουν. Η μνήμη τους παραμένει αιώνια όχι μόνο στο Θεό αλλά και στους ανθρώπους.